

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Centrul Hara

Conferința din 12.01.1969

(Sèvres – Franța)

A

Conferință improvizată

Aici, la Fraternitate, învățați să simțiți, să vedeți, să înțelegeți, să aflați gustul lucrurilor, adică să găsiți sensul vieții ceea ce e mai important decât orice. De acum înainte încercați să mă înțelegeți și să mă ajutați în munca mea pentru voi. Când veți accepta, când mă veți înțelege, vă veți înălța mai repede până la un punct de unde veți vedea lumea ca pe o unitate.

În voi totul e încă prea risipit. Există scânduri, cuie, cărămizi, ciment, sticlă, dar toate aceste materiale nu formează un întreg, clădirea nu este încă înălțată. Aici învățați să puneți fiecare lucru la locul lui, pentru a clădi un palat... sau un templu. În lume vi se dau doar materialele și apoi treaba voastră cum vă descurcați ! Iar voi adunați, tot adunați, dar sunteți nefericiți, fiindcă nu mai e loc nici pentru bucurie, nici pentru fericire, nici pentru încântare. Prea multe lucruri heteroclite ! Și asta se cheamă cultură și civilizație ! Trebuie să faceți ceva cu tot ce acumulați, dar nu vi se explică în ce fel. Pe când într-o școală inițiativă, numai asta contează. E adevărat, trebuie să aveți materialele, aceasta este prima condiție, dar esențialul este să știți cum să le îmbini și după ce model.

De-acum înainte veți putea să mă ajutați în muncă, înțelegând ceea ce facem aici... Și încetați a mă compara cu somitățile, cu savanții, cu marile personalități! Ei vă dau, desigur, materiale peste materiale, dar totul e mort. În timp ce aici nu vi se dă nimic, dar sunteți vii. Și e mult mai bine. Aici vi se dă viața și văd din ce în ce cum deveniți vii, expresivi, activi, dinamici, conștienți, hotărâți, orientați... E posibil ca unii să slăbească, e adevărat, dar viața sporește! Când sporește materia, nu e cine știe ce. Dar uneori, când sporește materia și sporește și spiritul, e bine. Pentru că un om slab, plătând și uscat ca o scândură nu e foarte reprezentativ. Ceilalți zic: “Cine, ăla ? Ptiu... Și-o pală de vânt îl ia pe sus !”.

Când am fost în India, m-a mirat faptul că unii saddhu, unii yoghini au pântecul foarte mare. Și-mi spuneam: “Dar aproape că nu mănâncă !...”. Și de ce Buddha și alți înțelepți sunt reprezentați și ei cu un pântec proeminent ? De fapt, unele pânțe indică materialismul, grosolănia, senzualitatea... Dar la Inițiați, ele sunt un semn al puterii, al forței, al resurselor spirituale acumulate datorită exercițiilor de respirație. Căci aceste exerciții de respirație prelungite dezvoltă pântecul, unde se adună elemente capabile să vindece, să dezagrege tot ce e nociv. Așadar pântecul poate fi un rezultat al materialismului omului sau spiritualității lui. Dacă pe chipul lui citim că nu se gândește decât să mănânce, să bea și să doarmă, evident, burta este un indiciu nu tocmai favorabil ! Dar dacă are calități de puritate, clarviziune, inteligență, pântecul dovedește că are rezerve și că poate transforma aceste rezerve pentru a-i vindeca pe ceilalți și a face multe lucruri pe care cel plăpând, cel slab nu le va putea face, sărmanul ! pentru că nu are resurse. Uitați-vă la japonezi. Unii dintre ei au pântecul imens și în același timp multă suplețe, multă forță, multă inteligență. Și asta pentru că lucrează pentru a dezvolta un centru, centrul Hara, situat la 4 centimetri sub ombilic. Hara înseamnă “pântec” și de aici vine expresia “a-și face hara-kiri”, adică a se sinucide perforându-și pântecul. Pentru înțelepții japonezi, centrul Hara este centrul vieții, al echilibrului, centrul universal. Și atunci când omul, concentrându-se asupra lui, reușește să-l dezvolte, devine neobosit, de neînvinș.

Activitatea creierului e cea care-i obosește pe oameni. Multe anomalii care apar în zilele noastre la occidentali provin din aceea că au rupt echilibrul, adică, în loc să plaseze centrul de gravitație, centrul vieții în Hara, ei îl plasează în creier, care reprezintă periferia ființei omenești. Și atunci, prea multă reflecție, prea multe griji, prea multă activitate cerebrală – și omul este dezechilibrat; de aceea, când i se întâmplă să primească șocuri, el nu se poate restabili, pentru că acest centru, care repară tot, nu funcționează. Dacă ar ști să se concentreze asupra centrului Hara, să-l dezvolte, ar putea să facă eforturi intelectuale fără să se simtă vreodată obosit. Toți cei care au lucrat asupra centrului Hara se remarcă în viață printr-un echilibru extraordinar. Mai târziu va începe să se dezvolte o știință: cum să lucrezi cu creierul și cu centrul Hara.

Evident, aici se ridică o problemă, pentru că în Occident, tot ce e situat în partea inferioară a corpului fizic, pântecul, organele sexuale este considerat dezgustător și chiar infernal. În timp ce tot ce e sus, este considerat deosebit de nobil și de distins ! De aceea au acordat occidentalii o atât de mare importanță creierului. Toată lumea nu lucrează decât cu creierul și nimeni nu se preocupă să dezvolte acest centru de jos care joacă, totuși, un rol vital. Nu vreau să spun că

trebuie să neglijăm creierul; nu, o ființă echilibrată trebuie să le dezvolte pe amândouă, căci dacă centrul este important, periferia este și ea, la rândul ei, importantă. De exemplu, soarele este centrul iar periferia sunt planetele. Și fiindcă și pe planete există viață, există făpturi, și periferia este importantă și nu trebuie desconsiderată sau lăsată de-o parte.

În conferințele mele am insistat întotdeauna asupra centrului, dar când vorbeam de centru, subînțelegeam aproape întotdeauna pe Dumnezeu Însuși, Cauza primordială, Originea. N-am spus niciodată că corpul fizic, centrul, se află acolo, sub ombilic. El este menționat în multe cărți oculte, dar în moduri extrem de diferite. De pildă, alchimistul Basile Valentin, în cartea sa “Les douze clés” (Cele douăsprezece chei), vorbește de coborârea în centrul pământului în căutarea pietrei filozofale. El zice: “Visita Interiora Terrae Rectificando Invenies Occultum Lapidem, Veram Medicinam”. Dacă luăm primele litere ale acestor cuvinte, obținem: VITRIOLUM. “Visita Interiora Terrae”,... de fapt nu era vorba de a coborâ în centrul planetei, ci de a pătrunde în acel pământ care este corpul nostru fizic, acolo vom găsi materiale, acolo vom găsi bogății și comori.

Am cercetat panteonul hindus, cu toate divinitățile. De altfel nici nu e nevoie să le studiezi pe toate, căci sunt atât de numeroase, încât nu le mai dai de capăt. Dintre toate aceste divinități, primele trei ca importanță sunt Brahma, Vishnu și Shiva, iar în cărțile sacre se spune că Brahma este situat în pântec, Vishnu în regiunea inimii și plămânilor, iar Shiva în creier. Oare de ce tocmai Brahma, creatorul, este situat în pânțece ? Dacă pântecul este o regiune atât de demnă de dispreț, iar creierul, dimpotrivă, atât de nobil, Brahma ar fi trebuit plasat în creier. Ei bine, nu, în creier a fost plasat Shiva, iar Shiva se identifică cu distrugerea. Da, Brahma este creatorul, Vishnu este reparatorul, păstrătorul, cel care susține, care menține, care hrănește; iar Shiva este distrugătorul. Mi-ar trebui ore în șir ca să vă explic că dacă Shiva, distrugătorul, corespunde creierului, este pentru că creierul, adică mentalul inferior, care desparte, disecă, dezagregă, este distrugătorul realității. El este cel care induce oamenii în eroare. Dar atunci cum învață, cum se informează Inițiații ? Nu cu creierul, ca occidentalii, ci recurgând la alte capacități pe care Dumnezeu le-a sădit în ființa umană.

Când eram foarte tânăr, Maestrul Peter Deunov mi-a spus într-o zi că în munca spirituală discipolul trebuie să coboare până în măruntaiele sale, pentru că acolo sălășluiește Dumnezeu. Lucrul acesta m-a intrigat multă vreme, pentru că Maestrul, spunându-mi-l, nu mi-a dat nici o explicație. Și apoi du-te de-ți sfarmă capul ! Ah, Maestrul nu era cum sunt eu. Eu iau o lingură și zic: “Gura

mare ! “ El nicidecum; te lăsa să te descurci – și găsesc că era foarte înțelept din parte lui să procedeze astfel. El nu vorbea, ca mine, ore în șir. Îi plăcea ca ceilalți să se descurce, pentru că descurcându-te te întărești. În vreme ce eu am tendința de a vă face slabi și plăpânzi pentru că vreau să vă dau totul. Știu că trebuie ani, poate chiar secole ca să descoperi adevărurile acestea și nu vreau să vă cruț de la a bate pasul pe loc un timp atât de îndelungat fără să găsiți nimic. Da, recunosc că nu e recomandabil, pentru că niciodată nu apreciezi ceea ce obții cu ușurință. Iată de ce ceea ce vă revelez nu are nici un efect asupra voastră. Dar, în fine, nu-i nimic... Cu atât mai rău pentru mine !

Studiind ființa umană, constatăm că pântecul este tocmai centrul unde se crează viața. Da, acolo e izvorul vieții, în pântec. Se spune și în Evanghelii: “Din sânul lui vor țâșni izvoare de apă vie”. De ce din sânul lui ? De ce nu din creier sau din plămâni ? Ce există în măruntaie pentru ca din ele să țâșnească ape ? E pentru că acolo sălășluiește Brahma, creatorul. Dar pentru a-l simți, pentru a te contopi cu el, trebuie mulți ani de muncă. El e acolo, dar nu-l simțim și nu ne alegem cu nici o binefacere, pentru că lucrăm în permanență cu Shiva. Când am fost în India, am observat (și de altfel toată lumea o știe) că foarte puține temple sunt dedicate lui Brahma. Sunt ceva mai multe pentru Vishnu... Iar pentru Shiva sunt puzderie ! De ce ? Shiva e distrugătorul – și atunci oare din teamă, pentru a-l domoli, se ocupă atâta de el ? În timp ce Brahma, creatorul, nu poți să te temi că va face vreun rău și poate de aceea e neglijat...

Occidentalii nici măcar nu știu că acest centru Hara există. Puteau să învețe măcar atât de la japonezi... Dar fie că e vorba de japonezi, de tibetani, hinduși sau de egipteni, aceste mari adevăruri se transmit din generație în generație și din popor în popor. Chiar și creștinii din vechime cunoșteau aceste adevăruri. Există, de asemenea, la ora actuală, ocultişti care te învață cum să te concentrezi asupra ombilicului. Ei nu știu că, de fapt, ceva mai jos, se găsește un centru și mai important. De altfel, în această regiune a corpului există și alte centre importante, ca plexul solar și centrul sexual. Și ombilicul este, desigur, unul dintre ele, iar mama a vindecat acționând întotdeauna asupra ombilicului. Și chiar la vârsta pe care o are acum, îngrijește mulți bolnavi. Îi pune să se întindă, le dezvelește ombilicul, răsuțește o batistă în jurul degetului, pe care îl cufundă, după aceea în puțină cenușă și îl aplică, prin răsucire, asupra ombilicului bolnavului. Ea zice că în ombilic se află un punct esențial și că atunci când acest punct este deplasat, tot organismul suferă. Acest punct trebuie deci pus la locul lui – și ea asta face. Și pe mine m-a vindecat în felul acesta când eram mic. Sigur că dacă ați spune ceva medicilor, ar considera că este o metodă arhaică și

barbară și v-ar râde în nas. Ei bine, n-au decât să râdă ! Ei, cu metodele lor “moderne” nu izbutesc să vă vindece, în timp ce această metodă măcar e eficace.

Vă vorbesc despre acest lucru și trebuie să-i înțelegeți latura sacră. Faptul că pântecul a fost întotdeauna prezentat într-un mod cam grotesc nu înseamnă că nu trebuie să luați în serios ce vă spun. De altfel mă gândeam să vă vorbesc într-o zi despre experiențele și exercițiile pe care le puteți face cu centrul Hara pentru a vă curăța, a vă purifica și a atinge echilibrul perfect, până la a nu mai cunoaște oboseala. Uneori, când meditează, unii Inițiați își pun mâinile așa, pe pântec; de ce ? Fiindcă se concentrează asupra regiunii centrului Hara pentru a face să circule energiile care trebuie să alimenteze apoi întregul organism. Și când simțiți, spre exemplu, că creierul vostru e supraîncărcat și pe cale de a se bloca, stați munca intelectuală și ocupați-vă de acest centru... După câteva minute creierul va fi refăcut și veți putea reîncepe lucrul.

Numai că există, desigur, și primejdii. Dacă nu știi să lucrezi asupra centrului Hara în spiritul purității, al abnegației și dezinteresului, dacă nu faci această muncă pentru binele omenirii, ci de dragul achizițiilor personale, pentru putere, prestigiu etc..., se vor trezi alți centri din preajmă. Și e într-adevăr îngrozitor. Nu se mai trezește centrul Hara, se trezesc alți centri, diabolici, și cazi victima unor curenți inferiori de care nu te mai poți elibera. Dacă nu am abordat până acum această problemă, e pentru că înainte de a face acest gen de experiențe, trebuie să vă pregătiți. Când veți fi gata, când nu vor mai exista primejdii pentru voi, veți putea să vă cufundați în profunzimi; căci acestea sunt adevăratele profunzimi ale ființei omenești, abisurile. Psihanaliștii au descoperit, bineînțeles, o parte a subconștientului, dar ei sunt încă departe de a cunoaște toate misterele naturii umane și de a ști că acest centru Hara, care este îngropat în străfundurile subconștientului, este legat de supraconștiință. Și când Inițiații vorbesc de a face extremele să se atingă, adică de a uni capul și coada șarpelui, ei subînțeleg tocmai unirea acestui centru de jos cu celălalt centru care este sus, în creștetul capului. Dar dacă nu ați lucrat deja cu metodele pe care vi le-am dat, cum ați putea lucra în aceste regiuni ? Ei da, vă veți întoarce cu mâinile goale, pentru că nu ați lucrat în prealabil asupra adevărilor mai accesibile. Viața spirituală își are programul ei. Trebuie mai întâi să vă purificați, să vă întăriți și apoi, când ați avut deja rezultate, vă veți putea permite să faceți o incursiune în aceste profunzimi. Vă așteaptă experiențe, dar încă nu-i momentul.

Copiii se formează în pântecul mamei; și din moment ce nimic nu e mai sfânt decât viața, de ce această viață s-ar naște în locuri rușinoase ? Oamenii n-au cercetat planurile Inteligenței cosmice pentru a afla de ce a ales aceasta tocmai

acest loc. Trebuie deci să începem prin a corecta toate aceste noțiuni și să considerăm că aceste locuri din corp sunt sfinte. Și organele sexuale, de asemenea. Ce nu s-a spus despre ele ! Și iată că din ele se naște viața. Nu din gură, nu din nas, nu din urechi, nu din creier... Aceste organe, denumite “părți rușinoase” au misiunea de a perpetua viața omenirii. O să spuneți: “O, admirabil!... Dați dreptate dezvățurilor și tuturor celor care caută plăcerea sexuală !”. Nu, deloc; eu prezint latura profundă, sacra și magică a lucrurilor, dar asta nu înseamnă că încurajez nebuniile și stupiditățile. Nu e cazul ca unii să-și imagineze că îi îndemn să-și satisfacă senzualitatea. Ceea ce mă interesează pe mine e să vedem cum lucrează inteligența naturii și de ce a creat ea lucrurile într-un anumit fel. Bineînțeles că știu din ce motiv au fost oamenii îndemnați să considere inferioară și chiar respingătoare toată această regiune a pântecului și sexului. Dar ceea ce era bun pentru o anumită epocă nu mai este bun și pentru acum. Vine o vreme când va trebui să ne modificăm toate aceste concepții.

Cam atât despre acest subiect, deși e o lume nesfârșită. Ceea ce v-am spus e deja mult. Dacă vă spun mai mult, nu veți ști ce să faceți cu ceea ce v-am spus și această încărcătură vă va stingheri. Oamenii vor întotdeauna să știe totul... Din curiozitate, bineînțeles. Ei bine, nu, în Învățătură trebuie să aplici, trebuie să te obișnuiești să-ți mobilizezi propriile forțe, propriile capacități pentru a face o muncă adevărată. Știu prea bine că ceea ce cer eu aici nu va găsi ecou favorabil, pentru că toată lumea este învățată, din contră, să caute totul în exterior; de aceea centrul inferior nu funcționează, sunt ruginiți și curenții nu circulă. Există desigur câțiva mistici, câțiva filozofi, câțiva spirirtualiști obișnuiți cu această muncă. Dar în acest domeniu cei mai mulți oameni s-au atrofiat și n-au nici forța, nici voința de a desfășura o muncă asupra lor înșile. De aceea sunt atât de puțini Inițiați, chiar și în Orient. Există mii de yoghini, de saddhu, de călugări care se dedică acestor practici, dar prea puțini ajung la rezultate, fiindcă nu e ușor și aici intervine, de asemenea, problema reîncarnării. Dacă ei încep abia în această existență, cum vreți să izbutească să pună în mișcare centri imobilizați de atâta vreme ? În timp ce pentru cei care au lucrat în celelalte încarnări și care continuă, evident, e cu totul altceva, ei ajung să obțină rezultate.

Așadar, dragii mei frați și dragele mele surori, ce trebuie să faceți ? Să începeți munca în această încarnare, știind că dacă nu începeți în asta, nu veți începe nici în următoarele. Poate nu vor fi rezultate acum, dar nu-i nimic, important e că ați început. Veți continua apoi în următoarea încarnare și atunci veți obține rezultate. Ceea ce contează este că începeți. Că nu ajungeți n-are nici o importanță. Important e să începeți să declanșați curenții.